

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE
(třetí senát)
24. dubna 2013

Věc F-96/12

Laurent Demeneix
v.
Evropská komise

„Veřejná služba — Otevřené výběrové řízení — Nezapsání na seznam kandidátů vhodných na přijetí — Podmínka týkající se odborné praxe — Rozsah posuzovací pravomoci“

Předmět: Žaloba podaná na základě článku 270 SFEU, jenž je použitelný na smlouvu o ESAE na základě jejího článku 106a, kterou se L. Demeneix domáhá zrušení rozhodnutí výběrové komise v otevřených výběrových řízeních EPSO/AD/206/11 (AD 5) a EPSO/AD/207/11 (AD 7) nezapsat ho na seznam kandidátů vhodných na přijetí na místo administrátora v platové třídě AD 7 v oblasti auditu, a náhrady nemajetkové újmy, kterou utrpěl z důvodu protiprávního jednání, ke kterému došlo

Rozhodnutí: Žaloba se zamítá. Laurent Demeneix ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

Shrnutí

1. Úředníci — Výběrové řízení — Výběrové řízení na základě kvalifikačních předpokladů a na základě zkoušek — Podmínky přípuštění — Vymezení oznámením o výběrovém řízení — Posouzení odborné praxe uchazečů výběrovou komisí — Soudní přezkum — Meze (Služební řád, příloha III, článek 2)

2. Žaloby úředníků — Žaloba směřující proti rozhodnutí o nezapsání na seznam kandidátů vhodných na přijetí — Možnost argumentovat vadami oznámení o výběrovém řízení za účelem zpochybnit nezapsání — Podmínky (Služební řád, článek 91)

1. Výběrová komise je odpovědná za posouzení, případ od případu, toho, zda odborná praxe uvedená každým kandidátem odpovídá úrovni požadované v oznámení o výběrovém řízení. Výběrová komise má v tomto ohledu v rámci ustanovení služebního řádu týkajících se výběrového řízení širokou posuzovací pravomoc ohledně jak povahy a délky předchozí odborné praxe kandidátů, tak více či méně úzké souvislosti, kterou může mít tato odborná praxe s požadavky na obsazované místo. Soud tak musí při svém přezkumu legality ověřovat pouze to, zda při výkonu této pravomoci nedošlo ke zjevnému pochybení. V rámci této kontroly musí unijní soud zohlednit skutečnost, že je na kandidátovi, aby ve výběrovém řízení poskytl výběrové komisi všechny informace a dokumenty, které považuje za užitečné pro účely posouzení jeho žádosti o pracovní místo, aby výběrové komisi umožnil ověřit, zda splňuje

podmínky stanovené v oznámení o výběrovém řízení, a to tím spíše, pokud byl o to výslovně a formálně požádán. Výběrová komise je tedy při rozhodování o přijetí či vyloučení uchazečů z výběrového řízení oprávněna omezit svůj přezkum na formuláře žádostí a dokumenty, které jsou k nim připojeny.

Mimoto vzhledem k široké posuzovací pravomoci přiznané výběrové komisi prokázat, že se výběrová komise dopustila zjevně nesprávného posouzení skutečností, které může odůvodnit zrušení přijatého rozhodnutí, předpokládá, že důkazy, které žalobci přísluší předložit, jsou dostatečné k tomu, aby vyvrátily věrohodnost posouzení učiněného administrativou.

(viz body 42 až 45)

Odkazy:

Soudní dvůr: 12. července 1989, *Belardinelli a další v. Soudní dvůr*, 225/87, body 13 a 24

Soud prvního stupně: 20. června 1990, *Burban v. Parlament*, T-133/89, body 31 a 34; 12. prosince 1996, *AIUFFASS a AKT v. Komise*, T-380/94, bod 59; 13. března 2002, *Martínez Alarcón v. Komise*, T-357/00, T-361/00, T-363/00 a T-364/00; 25. března 2004, *Petrich v. Komise*, T-145/02, bod 37; 12. února 2008, *BUPA a další v. Komise*, T-289/03, bod 221

Soud pro veřejnou službu: 25. listopadu 2008, *Iordanova v. Komise*, F-53/07, bod 34 a citovaná judikatura; 13. června 2012, *Macchia v. Komise*, F-63/11, bod 49, který je předmětem kasačního opravného prostředku projednávaného před Tribunálem Evropské unie, věc T-368/12 P

2. I když má žalobce právo podat ve stanovených lhůtách přímou žalobu proti oznámení o výběrovém řízení, představuje-li toto oznámení rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování, které nepříznivě zasahuje do jeho právního postavení ve smyslu článků 90 a 91 služebního řádu, není takového oprávnění zbaven v rámci žaloby směřující proti rozhodnutí o jeho nepřipuštění do výběrového řízení pouze proto, že včas nenapadl oznámení o výběrovém řízení. Uchazeči ve výběrovém řízení nemůže být totiž odepřeno právo zpochybnit opodstatněnost individuálního rozhodnutí, jež bylo v jeho případě přijato podle podmínek vymezených v tomto oznámení, ve všech jeho prvcích, včetně těch, které byly vymezeny v oznámení o výběrovém řízení, neboť pouze toto prováděcí rozhodnutí individualizuje jeho právní postavení a umožňuje mu s jistotou zjistit, jak a do jaké míry jsou dotčeny jeho zvláštní zájmy. Žalobce se tedy může v případě žaloby proti pozdějším aktům dovolávat vad předchozích aktů, které s nimi úzce souvisí.

Naproti tomu, neexistuje-li úzká souvislost mezi samotným odůvodněním napadeného rozhodnutí a žalobním důvodem vycházejícím z tvrzené vady oznámení o výběrovém řízení, které nebylo včas napadeno, je třeba prohlásit uvedený žalobní důvod za nepřijatelný na základě kogentních pravidel týkajících se lhůt k podání žaloby, od nichž se není možné v tomto případě odchýlit, aniž by byla ohrožena zásada právní jistoty.

(viz body 59 a 60)

Odkazy:

Soudní dvůr: 11. března 1986, *Adams a další v. Komise*, 294/84, bod 17; 11. srpna 1995, *Komise v. Noonan*, C-448/93 P, bod 17 a citovaná judikatura

Soud prvního stupně: 16. září 1993, *Noonan v. Komise*, T-60/92, body 21 a 23 a citovaná judikatura; 15. února 2005, *Pyres v. Komise*, T-256/01, bod 19; 31. ledna 2006, *Giulietti v. Komise*, T-293/03, bod 42